

Arrest

nr. 213 386 van 3 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. LAUWERS
Waversesteenweg 214
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 25 februari 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 2 maart 2018.

1.2. Op 21 juni 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 22 juni 2018 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent geboren op 25-08-1995 in Viana, Angola. U bent etnisch Bantu. U bent ongehuwd en u heeft geen kinderen. U woonde uw hele leven in Viana, Luanda. U heeft de 11e graad beëindigd in Angola. U gaf lessen informatica en u kluste verder bij als metselaar en schilder.

U maakte sinds juni 2016 deel uit van een vereniging van activisten die streeden voor mensenrechten, democratie, vrijheid van meningsuiting in Angola en meer scholen in Angola. Jullie vereniging had geen naam omdat jullie discreet probeerden te zijn. Jullie deden mee aan betogingen en deelden folders uit. Op 04-02-2018 deed u mee aan een betoging, waar er gewonden vielen nadat de politie schoten gelost had. U bent gevlucht naar het huis van uw oom en tante, die u uiteindelijk hielpen het land te verlaten. De politie is naar uw huis gegaan en uw broer D. werd thuis door de politie opgepakt. U verliet Angola op 24-02-2018. U reisde met een paspoort van iemand anders. U bent met het vliegtuig via een onbekend land naar België gereisd, waar u aankwam op 25-02-2018 en er een verzoek tot internationale bescherming indiende op 02-03-2018.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit uw eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, is het duidelijk dat u géén dergelijke elementen kenbaar hebt gemaakt, en heeft het Commissariaat-generaal evenmin bijzondere procedurele noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*U verklaarde dat u Angola heeft verlaten in februari dit jaar [2018] (CGVS, p. 3-4) en u verklaarde later dat het op 24-02 was dat u Angola verliet (CGVS, p. 22). U gevraagd of u ooit eerder dan 2018 Angola heeft verlaten, antwoordde u ontkennend. U gevraagd 'helemaal niet', antwoordde u ontkennend. U nogmaals gevraagd of u ooit eerder het land heeft verlaten, antwoordde u ontkennend (CGVS, p.23). U gevraagd of u een eigen paspoort had, verklaarde u eerst 'misschien wel', maar dat u tijdens uw jeugd nooit documenten heeft gehad. U nogmaals gevraagd of u een eigen paspoort heeft gehad of niet, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met het feit dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ] wel zei dat u een eigen paspoort had, verklaarde u dat iemand anders die heeft gebruikt als u er één had. U gevraagd of u ooit een eigen visum heeft gehad op uw eigen naam, verklaarde u daar geen weet van te hebben. U geconfronteerd met het feit dat u volgens informatie van het CGVS een Schengenvisum verkreeg in mei 2017, verklaarde u dat iemand anders dat misschien heeft gebruikt en dat u zelf een paspoort heeft gebruikt dat niet van u was. U gevraagd hoe die persoon uw paspoort zou kunnen gebruiken, des te meer gezien u eerst zei dat u eigenlijk geen paspoort had, verklaarde u dat het kan zijn dat er daar een paspoort op uw naam lag, dat u zelf het paspoort van iemand anders heeft gebruikt en dat iemand anders misschien uw paspoort heeft gebruikt. U werd het blad met de visumhit nog getoond, en u verklaarde slechts dat dit u verraste. **Volgens de beschikbare informatie, zie administratief dossier, heeft u een Schengenvisum gekregen in mei 2017 van de Portugese ambassade in Luanda.** Het is uiterst ongeloofwaardig dat iemand anders met uw paspoort zou gereisd zijn en er kan geenszins ingezien worden waarom u zou moeten liegen over het feit dat u een visum op eigen naam heeft gehad. Uit de informatie aanwezig in uw administratief dossier blijkt dat er u door de Portugese diplomatieke post te Luanda op 9 mei 2017 een Schengenvisum voor kort verblijf toegekend werd, op basis van uw Angolees paspoort dat werd afgeleverd op 21/12/2016, en geldig is tot 21/12/2021. Deze visumhit werd teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken - vingerafdrukken die, volgens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, standaard gegeven dienen te worden bij de aanvraag van een visum te Angola, bij de Portugese diplomatieke diensten. Uit deze zelfde informatie blijkt tevens dat een persoon die in Angola een visum aanvraagt bij de Portugese diplomatieke dienst, zich persoonlijk dient te begeven naar het Visa Request Center. **Dat u verklaart nooit enig visum te hebben aangevraagd in Angola, en u zich hierover niets zou herinneren, is dan ook - gegeven bovenstaande vaststellingen - volkomen ongeloofwaardig.***

Deze vaststelling schaadt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen - er kan immers niet ingezien worden waarom u deze visumaanvraag halstarrig poogt te verzwijgen, indien de door u beweerde feiten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, waargebeurd zouden zijn. Uw verklaringen over uw paspoort, waarbij u enerzijds zegt dat u een eigen paspoort had en anderzijds niet, zijn bovendien tegenstrijdig. Indien u in 2017 van Angola naar Europa bent gereisd en nog teruggekeerd zou zijn naar Angola, is het aan u om hierover geloofwaardige verklaringen af te leggen en dit te staven met eventuele bewijzen. U kan echter geen bewijzen neerleggen die aantonen dat u in 2018 nog in Angola was (CGVS, p. 24). **Dit doet dan ook het vermoeden rijzen dat u uw land al eerder heeft verlaten, al sinds mei 2017 in Europa bent, en u uw Angolees paspoort achterhoudt - hetgeen verder ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de door u geopperde feiten in het kader van uw verzoek gezien de door u beweerde vervolgingsfeiten zich afspeelden in februari 2018.**

U verklaarde dat op 04-02-2018 de MPLA een marathon had georganiseerd, dat jullie een betoging hebben gehouden die dag, dat er politie op de been was omdat er nog verenigingen van activisten actief waren die dag, dat er schoten zijn gelost en er wellicht mensen gewond zijn geraakt (CGVS, p. 8). U gevraagd wanneer die betoging precies was (CGVS, p. 17), verklaarde u op 04-02 dit jaar [2018]. U gevraagd waar die betoging was, verklaarde u in Viana in wijk 6. U gevraagd of die marathon ook in Viana plaats vond, antwoordde u bevestigend. Er kon echter nergens in de beschikbare informatie iets teruggevonden worden over een marathon in Luanda op 04-02-2018, noch van een betoging op 04-02-2018. Volgens de beschikbare informatie, zie administratief dossier, was er wel een marathon op 04-02-2018 in Caxito in de provincie Bengo naar aanleiding van de 57ste verjaardag van het begin van de gewapende strijd in Angola. Ook in een overzicht van gebeurtenissen in Angola in januari en februari 2018 [zie Aclad-informatie] wordt er nergens iets vermeld over een protest op 04-02-2018, hoewel er wel protesten vermeld worden op andere data. Het feit dat er nergens iets in de beschikbare informatie werd teruggevonden over dit protest in Luanda op 04-02-2018, doet reeds ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van de door u beweerde feiten in het kader van uw verzoek. U verklaarde dat er leiders aanwezig waren van de partij en dat ze toespraken gaven [op de betoging van 04-02-2018 waar u moest vluchten] (CGVS, p. 18). U gevraagd naar namen van belangrijke mensen die u zag op die betoging [op 04-02-2018], verklaarde u dat de secretaris van de jeugdpartij daar was. U gevraagd of u namen kunt geven, verklaarde u 'Sergio'. U gevraagd naar volledige namen, verklaarde u dat u het niet weet en dat het **mensen zijn waar u minder belang aan hecht**. U gaf nog de naam van de burgemeester van Viana, Jeremia Dumbo. U gevraagd aan welke mensen u minder belang hecht, verklaarde u aan die van JMPLA en MPLA. U gezegd dat u geen belang hecht aan die mensen maar wel iedere maand tweemaal ging betogen en het dan raar is dat u niet weet wie jullie tegenpolen zijn, tegen welke politici jullie gingen protesten, verklaarde u dat jullie tegen de regering strijden. U gezegd dat het raar is dat u geen enkele naam van een hoge politicus kan geven, gaf u enkele namen zoals Gino Carneiro de ex-gouverneur, Mendez Carvalho de huidige [gouverneur], huidige president Joao Laurenzo en de vorige president José Eduardo Dos Santos. U geconfronteerd met het feit dat u eerst geen namen kon geven en dan wel, verklaarde u **dat het iets is dat u minder interesseert. Het dient opgemerkt te worden dat uw uitspraken, dat het u minder interesseerde, dat u minder belang hechte aan MPLApolitici, uiterst tegenstrijdig zijn met uw vermeend politiek profiel. U waagde immers uw veiligheid door tweemaal per maand te gaan protesteren, u heeft Angola verlaten omwille van uw politieke activiteiten en u bent helemaal naar België gekomen vanwege deze vervolging. Uw desinteresse doet ernstig afbreuk aan uw vermeend profiel van mensenrechtenactivist gezien dit de kern van uw relaas raakt, namelijk vervolging door de overheid [MPLA is de regeringspartij in Angola].**

U verklaarde dat u aangesloten bent bij een activistenbeweging die strijdt voor mensenrechten, voor democratie en voor vrijheid van meningsuiting (CGVS, p. 8). U verklaarde verder dat jullie erkend zijn door de overheid om te mogen betogen, om te mogen pamfletten uit te delen en naar buiten te treden. U gevraagd wat de naam is van die vereniging waarbij u was aangesloten (CGVS, p. 9), verklaarde u dat **jullie geen naam hebben, maar discreet zijn**. U gevraagd waarom die vereniging geen naam had, verklaarde u dat de autoriteiten jullie dan gemakkelijker zouden kunnen lokaliseren en dat veel van uw vrienden gedood zijn. U gezegd dat u wel open en bloot meedeed aan betogingen, maar uw vereniging geen naam had, om discreet te zijn, verklaarde u dat het was om jullie eigen leven te beschermen. U nogmaals geconfronteerd met het feit dat jullie wel meededen aan betogingen waar jullie opgepakt konden worden, verklaarde u dat jullie als activisten discreet probeerden te zijn en niet probeerden op te vallen, dat jullie de bevolking willen steunen en gemakkelijker zichtbaar zijn als jullie een naam hebben, dat je probeert niet te veel in het oog te lopen als er betogingen zijn, dat je je gezicht probeert te

verbergen en niet te veel in het zicht van de autoriteiten [politie] loopt. U gezegd dat het niet klopt dat jullie als vereniging wel erkend waren door de overheid om te mogen betogen, maar dan discreet probeerden te zijn door geen naam te hebben, verklaarde u dat het een democratisch recht is om te mogen betogen maar dat jullie liever geen naam hebben om een beetje onder de radar te blijven en dat het gemakkelijker zou zijn om jullie allemaal te treffen. U gevraagd naar meer uitleg over het feit dat jullie erkend zijn om te mogen betogen (CGVS, p. 10), verklaarde u dat jullie erkend worden voor wat jullie doen en dat de regering wel erkent dat er activisten zijn. U gevraagd hoe die erkenning van de overheid zich dan manifesteert, verklaarde u dat er geen documenten zijn die dat bewijzen, maar dat het activisme vanuit het hart ontstaat. U nogmaals gevraagd hoe u afleidt dat jullie erkend worden, verklaarde u dat ze jullie erkennen en vervolgen en weten wie jullie zijn. **U gevraagd of de overheid dan elk lid van jullie vereniging kent, antwoordde u bevestigend** en verklaarde u dat ze ook anderen kennen. U gevraagd welk nut het heeft als ze [de autoriteiten] jullie kennen maar dan geen naam aan de vereniging te geven, verklaarde u vaagweg 'voor hun onderzoek' en verklaarde u verder nog dat jullie besloten om geen naam te hebben. **Het dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen uiterst opmerkelijk en ongeloofwaardig zijn. Dat uw vereniging discreet probeerde te zijn door geen naam te willen aannemen, maar dat jullie wel open en bloot gingen betogen, staat helemaal haaks op enige logica en aannemelijkheid. Dat de autoriteiten jullie bovendien 'erkenden' als activisten, en de leden van jullie vereniging kenden, maar jullie dan geen naam wilden geven aan de vereniging, is verder ook uiterst onlogisch en onaannemelijk.** Indien de autoriteiten werkelijk wisten wie jullie waren en jullie wilden vervolgen, kan men zich ernstig afvragen waarom u dan nooit opgepakt bent geweest door de autoriteiten. Uw verklaringen doen dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw verzoek.

Veder was uw kennis over de vereniging waarvan u beweerdelijk lid bent uiterst gering: u gevraagd sinds wanneer die vereniging bestaat (CGVS1 ,p. 11), verklaarde u sinds 2016. U gevraagd [sinds welke] maand, verklaarde u het niet meer te weten. U gevraagd sinds wanneer u lid was, verklaarde u dat jullie begonnen zijn in 2016. U gevraagd sinds welke maand u lid was, verklaarde u op diezelfde datum begonnen te zijn [als de andere leden], maar niet meer te weten in welke maand dat was. U had echter nog tijdens het interview voor de DVZ ['Vragenlijst CGVS', punt 5, dd. 19-04-2018, een maand voor uw interview op het CGVS] verklaard dat u sinds juni 2016 [de maand nadat er u een Schengenvisum werd afgeleverd] lid bent van deze vereniging. Opmerkelijk genoeg vermeldt de door u neergelegde lidkaart van Juventude do Movimento Popular de Libertação de Angola [JMPLA] - de jongerenafdeling van de regeringspartij Movimento Popular de Libertação de Angola [MPLA] - dat u zich eveneens in juni 2016 aansloot als militant. U verklaarde dat u zich aansloot bij JMPLA omdat zoiets is vereist indien je zaken nodig hebt, en als je kansen wilt krijgen tot opleiding of werk (CGVS, p.7 en 'Vragenlijst CGVS', punt 3). **Het dient evenwel opgemerkt dat het uiterst bevreemdend is dat u zich als mensenrechtenactivist, die zich actief tegen het Angolese regeringsbeleid zou hebben ingezet, uit opportunistische beweegredenen zou aansluiten bij de regeringspartij die u beweerdelijk bekampt. Dat u zich bij JMPLA zou hebben aangesloten om uw kansen op opleiding en werk te vergroten, snijdt voorts weinig hout: u sloot zich eveneens in 2016 aan bij de door u genoemde naamloze vereniging, die zich actief verzette tegen het overheidsbeleid, en betogingen organiseerde. U verklaarde eveneens dat de overheid elk lid van jullie vereniging bij naam kende (cf supra). Dit gegeven zijnde, kan niet worden ingezien waarom u zich in juni 2016 de moeite zou getroosten om zich bij de jeugdafdeling van de overheidspartij aan te sluiten, om zo uw kansen op opleidingen en werk te vergroten.**

U gevraagd wie de andere leden van uw vereniging waren en of u namen kent, verklaarde u dat het voor alle 30 [leden] onmogelijk is. U gevraagd naar enkele namen, gaf u drie voornamen: V., A. en M.. U gevraagd naar volledige namen, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd wie de vereniging leidde (CGVS, p. 12), verklaarde u dat dat ervan af hing en dat het soms u was. U gevraagd of u soms leider was, antwoordde u bevestigend. **Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst opmerkelijk is dat u niet meer weet in welke maand die vereniging is opgericht, in welke maand u bent toegetreden en dat u slechts 3 voornamen van de 30 leden kan geven, ondanks het feit dat u 'soms' leider was van die vereniging.** Indien u werkelijk leider was van die vereniging is het geenszins onredelijk te verwachten dat u ongeveer zou weten wanneer in 2016 die vereniging is opgericht, wanneer u lid bent geworden en dat u meer dan 3 voornamen van de leden van die vereniging kan opsommen. U gevraagd aan hoeveel manifestaties u in totaal heeft meegedaan (CGVS, p. 15), verklaarde u een twintigtal. U verklaarde dat u tweetal keer per maand meedeed aan betogingen (CGVS, p. 13). U gevraagd aan welke manifestaties u heeft meegedaan, verklaarde u 'voor de verkiezingen en erna'. U gevraagd of u data of namen kunt geven van die manifestaties, vermeldde u Dictadura Ja Nao in juni 2017. U gevraagd naar andere, vermeldde u de manifestaties voor de hospitalen.

U gevraagd of u concrete manifestaties kunt geven met naam, datum en plaats, verklaarde u dat u aan verschillende heeft meegedaan maar dat data geven moeilijk is. U gezegd dat u de datum ongeveer [bij benadering] mag zeggen of plaats of de naam mag vermelden, verklaarde dat die van het hospitaal in Mayanga was voor het hospitaal Maia Pia en die van Dictadura Ja Nao in Viana. U gevraagd wanneer die [betoging] van het hospitaal was, verklaarde u 'in 2017', maar de dag en maand niet meer te herinneren. U vermeldde ook nog een betoging voor stakingen, verhoging van de lonen en prijzen van voedingswaren (CGVS, p. 14). U gevraagd waar dat telkens was, verklaarde u 'op verschillende plaatsen'. U gevraagd zoals [op welke plaatsen], verklaarde u slechts vaagweg 'in Viana'. U gevraagd of u concreet kunt zeggen welke manifestatie waar was, verklaarde u dat het niet alleen in Viana was maar ook in andere wijken. U nogmaals dezelfde vraag gesteld, verklaarde u dat 'die ene' in Viana was, die van het hospitaal in Mayanga en die van de prijsverhoging van voedingswaren in Viana aan de wijk Estalegem. U verklaarde later dat jullie vereniging die betoging van Dictadura Ja Nao, van de stijging van de voedselprijzen, van het hospitaal en stijging van benzineprijzen heeft helpen organiseren (CGVS, p. 15). **Het dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over die betogingen uiterst vaag zijn. Hoewel u enkele betogingen heeft helpen organiseren, heeft u in de eerste plaats moeite om u zich die betogingen die herinneren, wanneer die ongeveer waren en waar die plaatsvonden. Het is geenszins onredelijk te verwachten dat u als leider van een activistenbeweging hier meer concrete informatie zou kunnen verschaffen, des te meer gezien u enkele betogingen hielp organiseren.** U gevraagd hoe jullie de mensen bereikten als jullie [die betogingen] organiseerden, verklaarde u dat jullie uitnodigingen stuurden naar andere activisten en erover spraken op bepaalde plaatsen. U gevraagd hoe u die uitnodigingen dan verstuurde, verklaarde u dat jullie gingen rondwandelen en folders gaven aan de mensen maar niet van huis tot huis gingen (CGVS, p. 16). U verklaarde nog dat jullie mensen dat uitdeelden aan kennissen en dat jullie ook gingen aanplakken. U gevraagd of u dan uitnodigingen stuurde naar andere activisten, verklaarde u dat u dat naar een aantal deed. U gevraagd hoe u dat deed, verklaarde u 'met de hand gewoon', dat een aantal deelnamen en dat meenamen naar hun eigen verenigingen. U gevraagd of u wist waar die activisten woonden, verklaarde u dat u er eentje wist wonen. Opnieuw zijn uw verklaringen uiterst opmerkelijk: als leider van een vereniging is het geenszins onredelijk te verwachten dat u uitgebreidere verklaringen zou kunnen afleggen over hoe u andere activisten bereikte. Uw uitleg dat u simpelweg folders uitdeelde aan de mensen en ging aanplakken, zomaar zichtbaar voor iedereen en voor de autoriteiten, en dat u eigenlijk maar één andere activist wist wonen, is een uiterst simplistische uitleg die niet verenigbaar is met het feit dat u leider was van die vereniging en soms betogingen hielp organiseren. Dat uw vereniging voorts, uit schrik voor vervolging, en vanuit de wens niet zichtbaar te zijn voor de autoriteiten, geen naam droeg, valt voorts ook niet te rijmen met bovenstaande verklaringen, waaruit naar voren komt dat jullie er geen graten in zagen om publiekelijk folders uit te delen aan onbekenden op straat en [posters] aanplakte voor betogingen die jullie beweerdelijk organiseerden. **Uw verklaringen doen dan ook opnieuw ernstig en fundamenteel afbreuk aan de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.**

U verklaarde dat u zich spiegelde aan enkele grote voorbeelden zoals Luaty Beirao (CGVS, p. 12), en dat jullie met een aantal gelijkgestemden waren die zich spiegelde aan iemand zoals Luaty Beirao, en zo het idee is gekomen om jullie te groeperen [en jullie vereniging op te richten]. U gevraagd wat er gebeurd is met Luaty Beirao in 2017 (CGVS, p. 16), verklaarde u dat hij vast zat en hij vrijgelaten is. U gevraagd wanneer hij is vrijgelaten, verklaarde u 2016. U gevraagd of u de maand kent, verklaarde u zich dat niet te herinneren. U gezegd dat men wel zou kunnen verwachten dat u uitkijkt naar zijn vrijlating als hij uw idool was, verklaarde u dat je toegang moet hebben tot communicatiemiddelen en u niet altijd toegang had tot sociale media of internet. U gevraagd wat u nog weet over Luaty Beirao, verklaarde u dat hij iemand is die strijdt voor mensenrechten en hij ook een rapper is. U gevraagd in welke beweging of organisatie hij zit, verklaarde u dat die vereniging geen specifieke naam heeft, dat hij in een vereniging zit met een aantal andere mensen en hij daar mee bezig is sinds hij in Frankrijk zat. U gezegd dat hij uw idool was maar dat u niet weet in welke vereniging hij zat, verklaarde u dat het kan zijn dat u het vergeten bent. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Luaty Beirao een lid van Central Angola 7311, een online platform dat inbreuken op mensenrechten rapporteert. **Dat u niet eens weet in welke beweging Luaty Beirao zat, en u bovendien niet ongeveer weet wanneer hij is vrijgekomen in 2016, hoewel u verklaarde dat hij uw idool is, en de mensen in uw vereniging zich ook spiegelde aan Luaty Beirao - zijn voorbeeld stond, zo verklaarde u, zelfs aan de oorsprong van het idee om jullie te verenigen - doet ernstig afbreuk aan uw beweerd profiel van mensenrechtenactivist.** Uw verklaring dat u niet altijd toegang had tot sociale media of internet, kan geenszins overtuigen gezien u gemakkelijk van deze zaken op de hoogte kon komen in het milieu van mensenrechtenactivisme indien u werkelijk mensenrechtenactivist was.

Bovendien wist u blijkbaar wel dat Luaty Beirao in Frankrijk heeft gezeten; dat u dergelijke zaken wel weet maar dat u dan niet weet in welke beweging Luaty Beirao zit, is geenszins logisch en aannemelijk.

U gevraagd wat u over de MRA weet (CGVS, p. 22), verklaarde u dat het geen politieke partij is. U gevraagd wat het dan is, verklaarde u dat het volgens het letterwoord Movimento Republica de Angola is, maar dat het geen partij is. U gevraagd wat de MRA dan is, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of u de Movimento Revolucionario kent, antwoordde u ontkennend. Volgens de beschikbare informatie is de MRA een Angolese organisatie van mensenrechtenverdedigers, en sommige bronnen vermelden dat Luaty Beirao een lid is van de MRA. Dat u nog nooit gehoord heeft van deze organisatie, hoewel uw idool Luaty Beirao lid blijkt te zijn van deze organisatie, doet opnieuw ernstig afbreuk aan uw profiel van activist. U gevraagd of u nog het nieuws over Angola opvolgt hier in België (CGVS, p. 20), antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat dat niet gaat.

U gevraagd waarom dat niet gaat, verklaarde u dat u geen middelen heeft, dat u het nieuws niet kan volgen in het centrum waar u was. U gevraagd of u niet op het internet kan in het centrum, verklaarde u dat u denkt van wel. U gevraagd waarom u dat dan niet heeft gedaan, verklaarde u dat u zich daarover niet heeft geïnformeerd. **Dat u zelfs geen moeite blijkt gedaan te hebben om actualiteit over Angola te volgen, doet opnieuw ernstig afbreuk aan uw profiel van mensenrechtenactivist. Het is geenszins onredelijk te verwachten dat u zich nog zou informeren over de situatie in Angola gezien u verklaarde mensenrechtenactivist te zijn en gezien u beweerdelijk uw land moest ontvluchten om uw problemen in Angola te ontvluchten.** Uw excuus dat u de actualiteit niet kan volgen in het centrum kan geenszins overtuigen gezien u verklaarde dat u wel denkt dat u toegang heeft tot het internet in het centrum.

U verklaarde dat uw beweging streed tegen gebrek aan gezondheidszorg, scholen, werk en hospitalen (CGVS, p. 8). U verklaarde dat leiders van de partij toespraken hielden [op 04-02-2018, de dag dat u betoogde] (CGVS, p. 18). U gevraagd over wat er werd gesproken tijdens die toespraken (CGVS, p. 19), verklaarde u dat ze alleen maar hun slogans roepen, leve MPLA en dat ze bedrieglijke redevoeingen houden. U gevraagd wat de inhoud was van hun redevoeingen, verklaarde u dat ze stroom beloofden, water beloofden, dat het volk het beter zou hebben en dat een aantal gemeenten opgewaarderd zouden worden. U gezegd dat de MPLA op 04-02-2018 een verklaring vrijgaf en u gevraagd of u weet waarover dat ging, verklaarde u vaagweg dat het ging over hun belangen. U gevraagd of u concreter kunt zijn, verklaarde u het niet te weten, dat ze zoveel propaganda voeren en dat ze soms dingen zeggen die ze niet waar maken. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, gaf de MPLA een verklaring vrij op 04-02-2018 waarin stond dat de uitdagingen voor onderwijs prioriteiten zijn. Uw verklaringen, waarbij u eerst verklaarde dat die communicatie over hun belangen ging, maar dan uiteindelijk toch niet blijkt te weten waarover het ging, zijn weinig coherent en doen opnieuw afbreuk aan uw profiel van mensenrechtenactivist. Opnieuw blijkt uw desinteresse niet verenigbaar met uw profiel; u verklaarde immers juist te gaan betogen omwille van gebrek aan scholen.

U legde nog enkele documenten neer zoals uw geboorteakte en boekje van de burgerlijke stand. Het CGVS betwist uw nationaliteit echter niet. U legt nog een lidkaart neer van de JMPLA, uitgegeven op 07-06-2016. U verklaarde dat het belangrijk is om bij de partij te zijn voor alles wat je nodig hebt, vorming of werk (CGVS, p. 7). U legt nog een kaart neer waaruit blijkt dat u een cursus pedagogie heeft gevolgd om lessen informatica te kunnen geven (CGVS, p. 5), uitgegeven op 08-11-2014. Het CGVS betwist niet dat u een cursus pedagogie heeft gevolgd. Wat betreft uw lidkaart van het JMPLA, dient opgemerkt te worden dat dit uw vervolgingsfeiten niet kan staven, wel integendeel gezien u juist ging betogen tegen de overheid waarvan MPLA de regeringspartij is. Deze documenten kunnen dan ook bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de motiveringsplicht in samenhang met de zorgvuldigheidsplicht als algemeen rechtsbeginsel, van de appreciatiebevoegdheid en van het *fair-play* principe.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij vreest te worden gedood door de Angolese autoriteiten omwille van zijn politieke profiel van mensenrechtenactivist. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekers verklaring als zou hij nooit enig visum hebben aangevraagd in Angola en hij zich hierover niets zou herinneren volkomen ongeloofwaardig is nu uit de informatie blijkt dat er door de Portugese diplomatieke post in Luanda op 9 mei 2017 een Schengenvisum werd uitgereikt op basis van zijn Angolees paspoort en tevens blijkt dat men zich persoonlijk dient te begeven naar het "Visa Request Center" en daarnaast moet worden vastgesteld dat zijn verklaringen over zijn paspoort niet geloofwaardig en zelfs tegenstrijdig zijn, hetgeen doet vermoeden dat verzoeker zijn land van herkomst al eerder heeft verlaten en al sinds mei 2017 in Europa is en zijn Angolees paspoort achterhoudt hetgeen afbreuk doet aan de door hem voorgehouden problemen die zich zouden hebben afgespeeld in februari 2018; (ii) het feit dat er niets terug te vinden is over de betoging in Viana op 4 februari 2018 in de beschikbare informatie verdere twijfels doet rijzen omtrent de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste problemen; (iii) de vaststelling dat verzoeker verklaart dat hij minder belang hecht aan MPA-politici en het hem minder interesseert tegenstrijdig is met het door hem voorgehouden politiek profiel en hieraan in ernstige mate afbreuk doet; (iv) verzoekers verklaringen als zou de partij waarbij hij zou zijn aangesloten geen naam aannemen om onder de radar te blijven niet aannemelijk nu zij haaks staan op zijn verklaringen als zou de vereniging wel erkend zijn door de autoriteiten en zij elk lid van de vereniging kent, alsook het feit dat de vereniging wel open en bloot ging betogen; (v) verzoekers kennis over de vereniging waarvan hij beweerdelijk lid is uiterst gering is nu (1) hij niet meer weet in welke maand de vereniging werd opgericht, noch in welke maand hij zich precies aansloot, (2) het niet aannemelijk is dat verzoeker zich als mensenrechtenactivist, die zich inzet tegen het Angolese regeringsbeleid, uit opportunistische overwegingen zou hebben aangesloten bij de JMPLA - de jongerenafdeling van de overheidspartij MPLA -, (3) het bovendien niet geloofwaardig is dat verzoeker, die nochtans verklaart soms leider van de vereniging te zijn geweest, slechts drie voornamen van de dertig leden kon geven, (4) verzoekers verklaringen over de betogingen waaraan hij deelnam en waarvan hij er sommige zelfs mee organiseerde uiterst vaag zijn en (5) verzoekers verklaringen over de wijze waarop zij uitnodigingen verstuurden vaag en niet geloofwaardig zijn en de vaststelling dat de vereniging geen graten zag in het publiekelijk uitdelen van folders aan onbekenden op de straat haaks staat op het feit dat zij geen naam droegen om niet zichtbaar te zijn voor de autoriteiten; (vi) verzoekers kennis over Luaty Beirao, die hij nochtans als zijn idool bestempeld, ernstige hiaten bevat; (vii) de vaststelling dat verzoeker geen moeite heeft gedaan om de actualiteit over Angola op te volgen verder afbreuk doet aan zijn profiel van mensenrechtenactivist; (viii) verzoekers verklaringen over de inhoud van de toespraken door de leiders

van de partij erg vaag zijn en hij bovendien niet op de hoogte blijkt te zijn van de inhoud van een verklaring die de MPLA vrijgaf op 4 februari 2018 en (ix) de door verzoeker in de loop van de procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

2.2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.3. De Raad ziet niet goed in op welke manier de bestreden beslissing kan behept zijn met machtsoverschrijding. Immers, de commissaris-generaal heeft de hoedanigheid om de bestreden beslissing te nemen, met het oogmerk een uitspraak te doen over de door de verzoekende partij ingediende verzoek om internationale bescherming. Ook de motieven op grond waarvan de betwiste beslissing werd genomen, worden duidelijk in de beslissing opgesomd. Van machtsoverschrijding is dan ook geen sprake.

2.2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een geponde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een geponde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In zoverre verzoeker nog ontkent dat hij een visum zou hebben aangevraagd en reeds eerder in Europa zou zijn aangekomen en hij nog betoogt dat zelfs mocht hij hebben willen verzwijgen dat hij een visum zou hebben bekomen, dit geenszins betekent dat hij hiervan gebruik zou hebben gemaakt en er dus niets is dat aantoonde dat hij reeds sinds mei 2017 in Europa verblijft en hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund nu het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen bewijs heeft van zijn eerdere verblijf in Europa, wijst de Raad erop dat hij zich in wezen beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht om de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing in dit verband te verklaren of te weerleggen. Zo dient er immers op gewezen dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat verzoeker een Schengenvisum heeft gekregen in mei 2017 van de Portugese ambassade in Luanda op basis van verzoekers Angolees paspoort dat werd afgeleverd op 21 december 2016 en geldig is tot 21 december 2021. Deze gegevens werden gevonden op basis van verzoekers vingerafdrukken die, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, standaard gegeven moeten worden bij de aanvraag van een visum in Angola. Daarenboven blijkt uit de beschikbare informatie dat een persoon die in Angola een visum aanvraagt bij de Portugese diplomatieke dienst zich persoonlijk dient te begeven naar het "Visa Request Center".

Gelet op deze gegevens is het dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker verklaart nooit enig visum te hebben aangevraagd in Angola en dat hij zich hierover ook niets kan herinneren. Dat verzoeker voorhield en ook in het verzoekschrift blijft volhouden dat hij nooit een visumaanvraag heeft gedaan, doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Bovendien merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog pertinent op dat verzoeker ongeloofwaardige en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn eigen paspoort. Zo geeft hij op de Dienst Vreemdelingenzaken immers te kennen dat hij een eigen paspoort had (administratief dossier, stuk 15, vraag 24), daar waar hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangeeft 'misschien wel' over een paspoort te hebben beschikt om vervolgens te verklaren dat hij er geen had (administratief dossier, stuk 6, p. 23). Geconfronteerd met zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken werpt verzoeker plots op: "*Als ik er één had, heeft misschien iemand anders die gebruikt, niet ik.*", hetgeen erg gekunsteld en ongeloofwaardig overkomt en bovendien in strijd is met de voormelde visumhit. Aangezien een paspoort onder meer van belang is bij de inschatting van het oogenblik van vertrek uit Angola of de inschatting van de reisweg en verzoekers verklaringen over de visumaanvraag volstrekt ongeloofwaardig zijn, kan worden besloten dat verzoeker de Belgische asielinstanties poogt te misleiden door zijn paspoort achter te houden en zijn visumaanvraag te ontkennen, hetgeen - in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd - wel degelijk een negatieve indicatie vormt voor verzoekers voorgehouden vluchtrelaas dat zich zou hebben afgespeeld in februari 2018.

Waar verzoeker vervolgens betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen al van bij voorbaat uitgaat van het feit dat verzoeker aan het liegen is nu het Schengenvisum als eerste argument in de bestreden beslissing wordt aangehaald en de belangrijkste motivering vormt voor de weigering van het vluchtelingenstatuut, gaat hij uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Verzoekers ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn visumaanvraag en Angolees paspoort vormen immers geenszins de enige of belangrijkste reden waarop de bestreden beslissing gemotiveerd is, doch betreft slechts een deel daarvan. Het zijn daarnaast verzoekers vage, ongeloofwaardige, onlogische en lacuneuze verklaringen over de activistenbeweging waarvan hij deel zou uitmaken en zijn politieke profiel in de ruime zin, alsook zijn desinteresse in de actualiteit over Angola op grond waarvan de commissaris-generaal terecht oordeelt dat de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas wordt ondermijnd.

In zoverre verzoeker in dit verband nog aanvoert dat de commissaris-generaal niet de nodige neutraliteit en objectiviteit aan de dag heeft gelegd door hem nooit een eerlijke kans te geven, dient opgemerkt dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verzoeker hekelt tevens dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er vanuit gaat dat de "*vereniging*" waarbij verzoeker aangesloten was een zekere mate van organisatie en structuur kent. Hij benadrukt daarbij dat uit zijn verklaringen echter blijkt dat de "*vereniging*" veeleer gebaseerd is op improvisatie, maar daarom niet minder reëel is en dat in een land als Angola men geen officiële georganiseerde en gestructureerde vereniging moet hebben om te worden gevisieerd of om in de problemen te raken door de overheid wanneer men gaat deelnemen aan betogingen en men pamfletten gaat uitdelen gericht tegen het overheidsbeleid. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker uitgebreid werd bevraagd met betrekking tot zijn voorgehouden profiel als mensenrechtenactivist, waarbij vragen werden gesteld over onder meer de oprichting van de vereniging, het oogenblik van verzoekers precieze aansluiting bij de organisatie, de namen van belangrijke personen die hij op de betoging van 4 februari 2018 zou hebben gezien, de naam van de organisatie of de reden waarom zij er geen hebben aangenomen, de namen van leden van de vereniging, de organisatie van betogingen die verzoeker zelf aanhaalt, de beweging waarin verzoekers idool Luaty Beirao zat, alsook wanneer hij zou zijn vrijgelaten (zie administratief dossier, stuk 6, p. 9-22). Deze vragen beperken zich geenszins tot een enge visie van vereniging die een zekere mate van structuur of organisatie zou moeten hebben, doch spelen in op verzoekers verklaringen aangaande de activistenvereniging waarbij hij aangesloten zou zijn geweest.

Dat verzoeker niet in staat blijkt te zijn om aannemelijke, doorleefde, gedetailleerde en logische verklaringen in dit verband af te leggen en dit ondanks het feit dat hij verklaart soms als één van de leiders op te hebben getreden van de vereniging en ook betogingen mee te hebben georganiseerd en mensen hiertoe te hebben geronseld (administratief dossier, stuk 6, p. 12 en 15-16), doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan het door hem voorgehouden profiel van mensenrechtenactivist.

Waar verzoeker argumenteert dat het “*fair play*”-beginsel geschonden werd, merkt de Raad op dat dit beginsel inhoudt dat de overheid zich onpartijdig moet opstellen bij het nemen van een besluit en de noodzakelijke openheid en eerlijkheid in acht moet nemen. Het beginsel van de “*fair play*” is bovendien maar geschonden indien er in hoofde van de overheid sprake is van opzet, kwade trouw of moedwilligheid. Verzoeker toont, zoals reeds hoger werd vermeld, *in casu* echter niet aan dat de commissaris-generaal zich niet onpartijdig zou hebben opgesteld of oneerlijk zou zijn geweest in het nemen van zijn beslissing, noch dat er sprake is van moedwilligheid. Het beginsel van de “*fair play*” is aldus niet geschonden.

Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt zij door de Raad tot de zijne gemaakt en geacht als zijnde hier hernomen.

2.2.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Angola sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die deze vaststelling weerleggen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift vraagt om "*nietigverklaring*" van de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER